

Az istentisztelet nem ér véget soha

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a mai nap igéjét, ahogyan megírva találjuk Pál apostolnak a rómaiakhoz írott levele 12. fejezete elsőtől az 5. verseiben a következőképpen: „Kérlek azért titeket, testvéreim, az Isten irgalmasságára, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda magatokat élő, szent, Istennek tetsző áldozatul, és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes. A nekem adott kegyelem által mondom tehát közöttetek mindenkinek: ne gondoljátok magatokat többnek, mint amennyinek gondolnotok kell, hanem arra igyekezzék mindenki, hogy józanul gondolkozzék az Istentől kapott hit mértéke szerint. Mert ahogyan egy testnek sok tagja van, de nem minden tagnak ugyanaz a feladata, úgy sokan egy test vagyunk Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai.”

Urunk, mi olyan sokszor a saját fejünk után akarunk menni, és azt hisszük, hogy ezt mennyire, de mennyire jól tesszük... Kérjük, hogy mutasd meg a Te utad gyönyörűségét nekünk – igéd erejével! Ámen.

Kedves Testvéreim!

Mi a közös a 12 éves Jézusról az oltár előtt felolvasott igében és Pál levelében? Itt most elgondolkodhattok néhányan. *„Ez a Péter kicsit túldolgozhatta magát... Túlpörgött az agya... Hát mi lenne a közös? Hát semmi... Jézust több napra magára hagyják a szülei. Napokig észre sem veszik, hogy elveszett. A gyermek abúzus kirívó esete... Pál meg egy unalmasnak induló napján nekiül, és diktálni kezd egy levelet egy olyan zsidó közösségnek, a rómainak, ahol még soha nem járt, és akiket csak hallomásból ismer. Hát mi lehet ebben a közös? Esetleg az, hogy a vidéki ember nem ismeri ki magát a fővárosban...?”*

Nem. Messze nem csak ennyi a közös üzenet a két igeszakaszban. **Három lényegi üzenet is van, amely közös a 12 éves Jézus viselkedésében és Pál levelében. Első: Ne a világ elvárásai, hanem Isten legyen a legfontosabb az életünkben. Második: Változzunk meg, és ne gondoljuk magunkat többnek, mint amik vagyunk. Harmadik: Döbbenjünk rá arra, hogy egy test vagyunk a Krisztusban.** Hogyan jelennek meg ezek az üzenetek a két igében? Erről fog szólni a mai igehirdetés.

Kezdjük az első üzenettel: **Ne a világ elvárásai, hanem Isten legyen a legfontosabb az életünkben.** Mik lettek volna a világ elvárásai Jézus esetében? Kiskorú gyermeknek a szülei mellett a helye. Ha a szülei a rokonság felügyeletére bízták, akkor a rokonok mellett. Nem maradhat ott a jeruzsálemi Templomban „pusztán” azért, mert magába akarja szívni az ige értelmét ő, aki a megtestesült ige... Jézus brutális őszinteséggel vágja bele a nevelőapja, József arcába azt, hogy „Miért kerestetek engem? Hát nem tudátok, hogy az én Atyám házában kell lennem?” Azaz: a Mennyei Atya, Jézus valódi apja házában, a jeruzsálemi Templomban. A Lukács szerinti evangéliumban ez Jézus első szava. Jézus már az első szavával az Atyára mutat. A Lukács szerinti evangéliumban Jézus utolsó szava a kereszten ez lesz: „Atyám, a Te kezébe teszem le az én lelkemet! – És ezt mondva meghalt.” (Lk 23,46) **Jézus az Atya házából indul el, és az Atya házába érkezik. Jézus kereszthalála az egyetlen áldozat, amely minden más áldozatot felülír, és helyettesít. Jézus az életét adta áldozatként – értünk. Érted, érted, érted – és értem is.**

Hitünknek ezt a középpontját vonatkoztatja a rómaiakra – és ránk, saját magunkra – Pál a mai igeszakaszunk elején. **Kedves Testvéreim! Legyen a mi életünk is áldozat!** „Péter, te most komolyan azt kéred, hogy kérjem meg a barátaimat, hogy pajtik, tegyetek meg nekem egy nagy szívességet: itt van ez a néhány deszka és kalapács, szögezzetek már fel engem egy keresztre... Nem baj, ha itt áll a konyhában, csak legyen elég magas...” Nem, nem ilyen értelemben írja ezt Pál apostol sem. **Hogyan válhat a mi életünk Istennek tetsző áldozattá? Elsőként: tegyük ki magunkat Isten szeretete sodró erejének.** Ezt tette a 12 éves Jézus is, amikor napokig „fürdőzött” Isten, az Ő Atyja igéjének mindent elsodró szeretetében. Ezt tesszük mi is, amikor elolvassuk egy év alatt a Bibliát. Nem derült ez ki eddig a számunkra? Várjunk türelemmel! Ki fog! – Másodsor: ahogyan Isten szeretete elsodor bennünket, döbbenjünk rá arra, hogy **nemuccokat vár tőlünk Isten** (virágot, perselypénzt, vallásos cselekedeteket, egy-egy jótettet) **hanem ennél jóval többet.** **Álljunk oda képzeletben a düsseldorfi galéria egyik, a megfeszített Krisztust ábrázoló képe elé, mint Nikolaus Zinzendorf, olvassuk el a kép alatt Jézus kérdését: „Ezt tettem én teérted. Mit teszel te érterem?”** – és döbbenjünk rá arra, hogy válaszként kevesebb, mint az **egész életünk, nem elég...**

Nem biztos, hogy a mi életünkben a megtérés egy ilyen minden-vagy-semmi lépés lesz, mint Zinzendorf életében. Pál apostol „változtat meg” felszólítása igen sok esetben kicsi lépésenként valósul meg. Úgy, mint a híres evangelizátor Spurgeon kortársánál, aki nagyot esett egy lóról. Roppantul megijedt. Azt hitte, hogy összetört mindene. Óvatosan megmozdította a jobb kezét: „Nem tört el. Uram, hálát adok neked ezért, és felajánlom neked a jobb kezemet!” – mondta. Aztán megmozdította a bal kezét. Az sem tört el. Azt is felajánlotta Istennek. A végére kiderült, hogy semmije sem tört el, de addigra már a testének minden részét felajánlotta Istennek. **Nem biztos, hogy addig kell erre várnunk, ameddig mi is igen látványosan leesünk a mi életünk magas lováról. Kezdjük el saját magunk Isten tulajdonába adását apránként – de még ma!**

Most érkezünk el a második üzenetig. **Változzunk meg, és ne gondoljuk magunkat többnek, mint amik vagyunk.** A 12 éves Jézusnak nem kellett közelebb kerülnie Jézushoz, hiszen – ő volt Jézus. Az Efezusi levél fogalmazása szerint az a mi feladatunk, hogy képesek legyünk felfogni minden szenttel együtt: mi a szélesség és hosszúság, magasság és mélység; és így megismerjük Krisztus minden ismeretet meghaladó szeretetét, hogy Isten mindent átfogó teljességére jussunk (Ef 3,18-19). **Sokan a gyülekezet tagjaiból edzeni járnak. Testépítők. Krisztus minden ismeretet meghaladó szeretetének megismerése – léleképítés. Legyünk legalább olyan buzgó léleképítők, mint amilyen elszánt testépítők vagyunk. Sőt...** Erre is jó a Biblia elolvasása. Rá fogunk jönni arra, hogy a Bibliának még azok a részei is közelebb visznek minket Jézushoz, amelyekben egy szó sem esik Jézusról.

Ahogy azonban közelebb és közelebb jutunk Jézushoz, „ne gondoljuk magunkat többnek”, hanem teremjen bennünk egyre nagyobb és nagyobb alázat. Ahogy a gyermek Jézus, a megtestesült ige, még jobban megismerte a Mennyei Atyja szavakban leírt igéjét, nem vált „hódolatot követelő istenné”, hanem azonnal engedelmeskedett anyjának és a nevelőapjának, Józsefnek.

A megváltozás, a megtérés, a léleképítés át kell, hogy formálja az egész életünket. Ne legyünk olyanok, mint a középkori ír harcosok. Ha megkeresztelték őket (amelyet akkor bemeztetéssel végeztek) a kardot tartó jobb kezüket *nem* merítették be a vízbe, mert a fegyvert forgató kéz *nem* kerülhet az Isten fennhatósága alá... Spurgeon kortársának az esete fordítva is működik... Az a testrésznünk, amelyet tudatosan és szándékosan *nem* adtunk oda Isten tulajdonának, az nem is marad ép sokáig... Mégha orvosilag esetleg konkrét bajt nem is lehet detektálni rajta, akkor sem...

Most érkezünk el a harmadik, az utolsó üzenetig: **Döbbenjünk rá arra, hogy egy test vagyunk a Krisztusban.** Ennek a mondatnak szinte minden szava fontos. A legutolsó a legfontosabb. **Nem akárhol vagyunk mi valamennyien:** itt a templomban, az egyházban, Budapesten, a hazánkban, Magyarországon, hanem **a Krisztusban vagyunk.** Önmegváltás nincs. Jézus váltott meg minket – a kereszten. Jézus azonban nem külön-külön váltott meg minket. „*Engem – természetesen... – Jézus megváltott, hát hogy is ne váltott volna meg egy ilyen aranypofát, mint én... De azt a lágyagyú ficsúrt, a Döncit, aki elcsavarta az én nőm, a Berta fejét, azt tuti, hogy nem váltotta meg Jézus. Meg fog az a Dönci dögölni a kénköves tóban, én mondom...*” Kedves Testvéreim! Ez így nem megy. Gyűlölködve senki sem jut Jézus közelébe. A másikra találó szeretetben – viszont annál inkább. A 12 éves Jézus is visszament a szüleivel Názáretbe. „És gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és az emberek előtt való kedvességben.” (Lk 2,52). Kövessük Jézust! Járjunk mi is ezen az úton!

Most érthetjük meg az egész igehirdetés központi gondolatát: Az istentisztelet nem ér véget soha. (*Ne kezdjétek el aggódni, időben végezni fogunk ma is. Még három mondat, és az igehirdetésnek is vége lesz...*) **Miért nem ér soha véget az istentisztelet? Mert Jézust követve az egész életünk egy gyönyörűségesen nagy, szeretettel teljes istentiszteletté válik. Gyarapodássá Isten és az emberek előtt való kedvességben. Így legyen! Így lesz. Ámen.**